

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1377

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg temeljem generalne punomoći PL1-29994/2003, zastupa Diana Ćurković, dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Slunja, Trg dr. Franje Tuđmana 12, koju zastupa Dejan Španović, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 59, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i izdavanja potvrde o pravu puta, u sjednici vijeća održanoj 9. ožujka 2017.

presudio je

Tužbeni zahtjev se usvaja.

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/293, urbroj: 376-10-16-5 (HP) od 18. listopada 2016.

Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkom I. odbija se prijedlog trgovačkog društva Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, za obustavu upravnog postupka po rješenju inspektora elektroničkih komunikacija, klasa: UP/I-344-03/16-11/293, urbroj: 376-10/KT-16-2 (HP) od 28. rujna 2016. Točkom II. navedenog rješenja nalaže se trgovačkom društvu Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, da postupi po rješenju inspektora elektroničkih komunikacija, klasa: UP/I-344-03/16-11/293, urbroj: 376-10/KT-16-2 (HP) od 28. rujna 2016.

Protiv označenog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi da su Grad Slunj i tužitelj dana 2. travnja 2014. sklopili Ugovor br. F4.1-194/2014 o osnivanju prava služnosti na javnim površinama. Ugovor je sklopljen na neodređeno vrijeme, na snazi je i njime su regulirani međusobni odnosi. Navodi da je tuženik prije nego što je nedvojbeno utvrdio da li su tužitelju i Grad Slunj regulirali međusobne odnose te prije nego što je u tom smislu zatražio očitovanje tuženika, prejudicirao zaključak da tužitelj i Grad Slunj nemaju uređenje odnosa u vezi korištenja javnih površina za EKI te je rješenjem od 28. rujna 2016. naložio tužitelju niz obveza te pri tome sav teret dokaza koje su to nekretnine na kojima Grad Slunj ima pravo vlasništva, odnosno pravo na naknadu za pravo puta prebacio na tužitelja. S obzirom da je 7. listopada 2016. dostavio Ugovor o pravu služnosti koji je sklopio s Gradom Slunjom predložio je tuženiku da obustavi upravni postupak po rješenju od 28. rujna 2016. Predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome navodi kako temeljem odredbe članka 46. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku nije imao zakonske mogućnosti obustaviti postupak jer iz navedene odredbe proizlazi da se postupak po službenoj dužnosti može obustaviti samo tijekom postupka, odnosno prije donošenja rješenja. Postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora i revizija visine naknade za pravo puta pokrenut je povodom zahtjeva zainteresirane osobe u kojem postupku je doneseno izvršno rješenje i povodom kojeg je tužitelj pokrenuo upravni spor pa tuženik nije imao zakonske mogućnosti obustaviti postupak. Navodi da čak i ako se uzme u obzir da je rješenje od 28. rujna 2016. procesne naravi u smislu da će se temeljem podataka dostavljenih tim rješenje odlučiti o visini naknade koju tužitelj treba plaćati Gradu Slunju, tuženik ističe da niti u tom slučaju ne bi mogao obustaviti postupak. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da odbije tužbu kao neosnovanu.